

## Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής και Παράδοση

Πολλές φορές επικαλούμαστε τον όρο «Παράδοση». Ακόμα και απ' την διαδικτυακή ομάδα<sup>1</sup> αναφερόμαστε στον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή ως έναν από τους ακρογωνιαίους λίθους της Ελληνικής και Ορθοδόξου Χριστιανικής Παραδόσεώς μας. Πως πραγματικά, όμως, ερμηνεύεται η λέξη Παράδοση; Ποιο είναι το νόημα που κομίζει στη ζωή μας;

Στην κατανόηση του όρου βοηθάει η άποψη που εξέφρασε ο π. Νικόλαος Λουδοβίκος στο βιβλίο του «Η ιστορία της αγάπης του Θεού» από τις εκδόσεις της Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος, 2015, σελ. 286-287. Λέγει λοιπόν, ο πατήρ Νικόλαος, κάτι πολύ ωραίο: *«Η παράδοση, ως πνευματικό γεγονός, λειτουργεί σαν ένας οδοδείκτης, που σας λέγει ότι προς τα εδώ πας... Αθήνα. Αν θα πας Αθήνα ή δεν πας είναι δικό σου θέμα. Επίσης, ό,τι θα δεις στην Αθήνα είναι δικό σου θέμα. Η παράδοση είναι τίμια ως προς αυτό. Σου λέγει: προς τα εκεί πήγαινε και θα φτάσεις. Είναι σημαντικά πράγματα αυτά που είδαμε μέχρι τώρα, αλλά αυτά που εσύ θα δεις είναι καινούργια. Γιατί; Γιατί είσαι καινούργιος εσύ. Επομένως, η παράδοση είναι κάτι που γίνεται τώρα, όχι κάτι που έγινε παλιά. Το παλιό υφίσταται μόνο για να προτείνει το τώρα. Το τώρα είναι πάντα καινούργιο. Δεν το ξέρουμε ποτέ πριν συμβεί».*

Έτσι κι ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, ως οδοδείκτης της Παράδοσης μας, αποτελεί πρόταση της διαδρομής που μπορούμε να ακολουθήσουμε προκειμένου να ανταμωθούμε με το αληθές. Ταυτόχρονα, με τα γράμματά του τα οποία αντικατοπτρίζουν το πνεύμα του, μας παραδίδει την εμπειρική του παρακαταθήκη από το ταξίδι που ο ίδιος επιτυχώς τελεσφόρησε. Από εκεί και πέρα άπτεται της δικής μας θελήσεως και κυρίως της γνωμικής θελήσεώς<sup>2</sup> για το αν και το πώς θα διαβούμε τούτο το δρόμο.

Η Παράδοση, ως εμπειρία και ως πρωτοτυπία, είναι αφενός διαρκώς επίκαιρη (ως γνήσια έκφραση της ατελεύτητης τελειότητας του Θεού<sup>3</sup>) και αφετέρου απολύτως ικανή συναφώς να δημιουργήσει νέα ιστορία, νέο πολιτισμό, νέο νόημα ζωής μακριά από νεκρούς αναχρονισμούς και θνησιγενείς νεωτερισμούς.

## Γεώργιος Κ. Τασούδης

<sup>1</sup> Αναφέρομαι στη διαδικτυακή ομάδα γνωριμίας και μελέτης του έργου του αγίου Μαξίμου του Ομολογητού στο facebook: «Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής (St Maximus the Confessor)»

<sup>2</sup> Κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή η ανθρώπινη θέληση, ως φυσικό γνώρισμα, αποτελεί κάτι το ιερό. Η γνωμική όμως θέληση, ο τρόπος δηλαδή πραγμάτωσης της θελήσεως είναι αυτή που συνήθως χρήζει παιδαγωγίας προκειμένου αφενός να εκδηλώνεται αρμονικά με το θείο θέλημα αφετέρου να εξυπηρετεί το πραγματικά ατομικό, αλλά και συλλογικό συμφέρον.

<sup>3</sup> Η θεία τελειότητα είναι ατελεύτητη δεν γνωρίζει δηλαδή τέλος. Οπότε άπειροι είναι και οι τρόποι πρόσληψής, μετοχής, εκδηλώσεως, έκφρασής της.